

Korkma Gel Otur

– Botanlı · 27 Temmuz 2018

Korkma...
Gel otur...
Korkma karanlıktan...
Benden başka kimse yok burda...
Kimsin bilmem...
Ama ben çağırdım seni...
Ateş yaktım, üşümezsin korkma...
Bak gökyüzüne, ay ve yıldızlar...
Ne de aydınlıklar...
Korkma karanlıktan...
Gel otur...
Misafır ol gönül soframa...
Bağdaş kur, yaslanıver şu ağaca...
Bak gözlerime...
Ne görüyorsun...
Ateşin içinde oturmuş, kendi gözlerinin içine baktığını mı...?
Peki...
Gerçek ne sence...?
Bana bakıp beni mi görmek...?
Yoksa bana bakıp kendini mi bulmak...?
Ya asıl gerçek şu yansımaysa...?
Ve yahut şu yansıma gerçeği doğuruyorsa...?
Ben de bilemedim...
Hem demez mi ki 'Taptuk Emre',
Bilen söylemez, söyleyen bilmez diye...
...
Kara bulutlar çöktü...
Ama korkma karanlıktan...
Sönmedi ay ve yıldız...
...
Fırtına öfkeli...
Ateş kızgın...
Kuşlar çoktan uyudu...
...
Yağmur da başladı...

Ama korkma...
Gönül muhabbeti ile harlandı bu kor...
Sönmez bu ateş...
Ne yakar tenini...
Ne üşütür yüreğini...
...
Keşke tanışsam seni...

Botanlı